

Cornelis Nootboom (1942 - 2013)

Op 1 juni 2013 is Cornelis Nootboom overleden. Als adjunct-directeur van de Theaterschool in Amsterdam was hij de drijvende kracht achter het nieuwe gebouw waarin de school sinds 1997 is gehuisvest. Bij zijn pensionering in 2007 maakten studenten en oudstudenten een spectaculaire voorstelling met twee van zijn passies als inspiratiebron, klassieke muziek en watersport. De hele theaterzaal werd daarvoor onder water gezet. Toenmalig burgemeester Job Cohen, met lieslaarzen en ambtsketen, reikte Cornelis Nootboom bij deze gelegenheid een koninklijke onderscheiding uit. Nootboom was enige jaren voorzitter van OISTAT Nederland en onder meer verantwoordelijk voor de inzending naar de Praagse Quadriennale. Frits van den Haspel werkte vele jaren met Cornelis Nootboom samen en schreef het navolgende In Memoriam.

In Memoriam Cornelis Nootboom

Het theater is in Cornelis Nootboom een stuwende kracht verloren. Voor de buitenwacht leek dat wellicht al zo bij zijn pensionering in 2007, maar niets was minder waar. De stoomwals ging - weliswaar trager - door.

Cornelis had de roeping acteur te worden. Hij haalde zijn diploma aan de Theaterschool in Maastricht, midden jaren zestig, en was twee jaar verbonden aan toneelgroep Ensemble.

Maar zijn hart lag bij een andere vorm van theatermaken en die vond hij bij Theaterwerkgroep Proloog. Daar werkte hij vijftien jaar als acteur, regisseur en coördinator. Cornelis wilde meer, of wilde meer anders. Hij solliciteerde op een baan als coördinator bij de Theaterschool in Amsterdam. Het is dan 1984. De opdracht was om het beheer te voeren over de diverse diensten: Technische dienst, Beeldmedia, Kostuumatelier en Bibliotheek. En daarnaast om meer begrip bij te brengen voor de techniek en technische mogelijkheden bij de studenten in de diverse disciplines. De Theaterschool was net bekomen van de samenvoeging Drama en Dans en ging nu alweer onderdeel worden van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Mooi, die drang naar combinatie en concentratie, maar het moest geen papieren samenwerking blijven. Er moest een goed geoutilleerd gebouw komen. Cornelis ver-

zamelde een team om zich heen om de nieuwbouw voor te bereiden. Het kostte tijd, maar het gebouw ging in 1996 open en bood ruimte aan elf opleidingen, waaronder dans, drama én theatertechniek (OTT). Er was ruimte voor de vier diensten die onder de coördinator vielen, en daar kwam nu nog een werkplaats bij. De 'zijwegen' van deze diensten binnen de Theaterschool waren al talrijk, in het nieuwe gebouw werd dit nog heftiger. En het gebouw diende onderhouden te worden, het moest toch nog kleine aanpassingen ondergaan. Cornelis nam zijn verantwoordelijkheid en droeg er zorg voor dat alles klopte. Intussen was zijn taak dusdanig uitgebreid en ver-

zwaard dat hij was toegetreden tot de directie als adjunct-directeur. Een belangrijk deel van zijn agenda was ook het binnenhalen van opleidingen die belangrijk zijn voor het theater maar nog geen goede plaats hadden gevonden. De eerste loot aan die stam was Theatertechniek, waarmee in 1991 werd begonnen. De eerste diploma's van die studierichting werden uitgereikt in 1995. Daarna volgde de opleiding voor productie-leiders, ook dat slaagde uitstekend. En in het jaar van zijn afscheid startte de opleiding Scenografie. Met een tevreden gevoel begon Cornelis aan zijn derde leven als gepensioneerde. Op dat moment stopte hij ook met zijn werk voor OISTAT - hij was van

2004 tot 2007 voorzitter van de sectie Nederland en daarmee verantwoordelijk voor de inzending naar de Praagse Quadriennale in 2007. Veel contacten bleven behouden en werden bevestigd. Niet dat Cornelis ongevroegd zijn mening gaf over zaken rond de Theaterschool. Dat deed hij alleen wanneer daar expliciet om gevraagd werd en dan nog met enige afstand en voorbehoud, omdat hij niet meer deelnam aan de dagelijkse praktijk - naar zijn mening een belangrijk aspect om te kunnen oordelen. Cornelis heeft niet volop in de schijnwerpers gestaan maar is voor het theater in de brede zin heel belangrijk geweest. De VPT verliest een belangrijk lid, het theater mist in hem een zeer betrokken persoon.

| FRITS VAN DEN HASPEL |